

adgang til at fastsætte regler afspejler bl.a. anerkendelsesdirektivets sondring mellem på den ene side fast arbejde (reglerne om etableringsfrihed) og på den anden midlertidigt og lejlighedsvist arbejde (reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser).

2.1.1. Den overordnede baggrund

Anerkendelsesdirektivet er generelt implementeret med lov nr. 123 af 13. februar 2007 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark (lovbekendtgørelse nr. 334 af 20. marts 2007) og med bekendtgørelse nr. 1174 af 10. oktober 2007 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.

Anerkendelsesdirektivet medfører som hovedregel, at tjenesteydere, der alene har til hensigt at arbejde midlertidigt og lejlighedsvist i værtslandet, og som har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i "hjemlandet" (et andet EU-land, EØS-land eller et land, som EU har aftale med om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer), ikke længere skal have anerkendt deres erhvervsmæssige kvalifikationer af værtslandet.

Anerkendelsesdirektivet åbner imidlertid mulighed for, at der undtagesvist kan ske forudgående kontrol med henblik på anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i andre EU-lande m.fl., når tjenesteydelsen udføres midlertidigt og lejlighedsvist. Betingelserne for at anvende undtagelsesmuligheden er, at der er tale om tjenesteydelser, der kan have betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, samt at formålet med den forudgående kontrol er at undgå alvorlig skade på tjenestemodtagerens sikkerhed og sundhed. Der kan kun ske forudgående kontrol for så vidt angår erhverv, som ikke er omfattet af anerkendelsesdirektivets regler om automatisk anerkendelse, som bl.a. omfatter erhvervene læge og sygeplejerske.

På land er det på arbejdsmiljøområdet muligt at anvende denne undtagelsesmulighed i anerkendelsesdirektivet inden for visse områder, således at der her skal foretages en forudgående kontrol, når arbejdet udføres midlertidigt og lejlighedsvist. Dette skyldes, at der inden for disse områder er tale om tjenesteydelser, der har betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, samt at formålet med den forudgående kontrol er at undgå alvorlig skade på tjenestemodtagerens sikkerhed og sundhed.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at personer, der har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i et andet EU-land m.v., og som har til hensigt at arbejde midlertidigt og lejlighedsvist på offshoreanlæg på dansk område, har de nødvendige kvalifikationer på områder, hvor der er tale om tjenesteydelser,

der har betydning for den offentlige sikkerhed eller sundhed, og hvor kontrollen er begrundet i at undgå alvorlig skade på tjenestemodtagerens sikkerhed og sundhed, herunder sikkerhed og sundhed på anlægget.

Bemyndigelsesbestemmelserne i lovforslaget kan også blive brugt til at fastsætte regler om forhold, som ikke er omfattet af anerkendelsesdirektivet. De udfyldende regler kan bl.a. forholde sig til, hvordan retsstillingen vil være for personer, som har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i et tredjeland, eller som kommer fra et tredjeland, men har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i et EU-land m.fl. Dette skyldes lighedsbetragtninger mellem EU-lande m.fl. og tredjelande.

2.1.2. Gældende ret

Det følger af offshoresikkerhedslovens § 50,

at den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets beredskabsplan, jf. offshoresikkerhedslovens § 45, stk. 2, og til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation,

at arbejdsgiveren skal sørge for, at de ansatte er tilstrækkeligt instruerede, og at de besidder den kompetence, der sikrer, at deres arbejdsfunktioner på offshoreanlægget kan varetages sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, herunder at der foreligger dokumentation for denne kompetence,

at personer under 18 år ikke må udføre arbejde på offshoreanlæg, og

at klima- og energiministeren kan fastsætte regler om uddannelsen og om, hvilke kompetencer der er nødvendige, jf. § 50, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen er hidtil blevet brugt således, at der stilles krav om uddannelse eller prøve inden for følgende områder:

A. Arbejde på offshoreanlæg, som indebærer brug af udstyr, og som indebærer særlige ulykkesrisici:

- Gaffeltruckfører
- Kranfører
- Stilladsopstiller
- Elinstallatør på faste offshoreanlæg

B. Arbejde på offshoreanlæg, som indebærer brug af særligt farlige stoffer og materialer, og som indebærer særlig sundhedsfare:

- Arbejde med epoxy og isocyanater
- Arbejde med styren
- Arbejde med asbest
- Svejsning og skæring i metal samt slibning i tilknytning hertil